Bùi Xuân Phái vẽ tranh thơ Hồ Xuân Hương

Trần Lê Văn

Tặng Kiến trúc sư lão thành Nguyễn Ngọc Ngoạn, người được Bùi Xuân Phái tặng tranh vẽ theo thơ Hồ Xuân Hương để minh hoa sách của ông.

Trái tim anh Phái sắp ngừng đập
Còn đập mạnh với thơ Hồ Xuân Hương
Những hình khối nguy nga da thịt đời thường
Của nữ thi nhân lại lay hồn hoạ sĩ
Sức mạnh nào đẩy bàn tay anh vẽ
Đẩy thần chết lùi ra.

Từ giã chúng mình, anh Phái đi xa
Nhà kiến trúc bạn anh may mắn nhất
Được hoạ sĩ gửi lại cho tặng vật
Những bức tranh thơ Hồ Xuân Hương
"Thiếu nữ ngủ ngày", *gò bồng đảo* ngậm sương
"Cây dù" hội xuân tung lên trời đôi lứa
Đây "Chiếc quạt" gây trăm nghìn bão tố
Đây "Giếng thơ" soi tỏ tình đời...

Nhà kiến trúc già trăn trở không nguôi

Bao toà lâu đài ông tạo nên kiểu dáng Có đủ sức thổi bùng mỹ cảm Như những "toà thiên nhiên" trong thơ Hồ Xuân Hương Đã lồng lộng soi gương Vào tranh Bùi Xuân Phái

Thần chết đã lùi và lùi xa mãi mãi Trước nghệ thuật vĩnh hằng.

Trước Xuân Kỷ Tỵ, 1989

Bùi Xuân Phái drew his inspiration from Hồ Xuân Hương's poems to paint

To veteran architect Nguyễn Ngọc Ngoạn, to whom Bùi Xuân Phái offered his paintings which the Hồ Xuân Hương's poems inspire him to paint, to serve as illustrations for architect Ngoạn's book.

Phái's heart though about to stop beating
Still beats fastly with Hồ Xuân Hương's poems
The poetess' magnificent common life figures
and blocks of flesh and skin

Stir the artist's soul
Which strength pushes his painting hand
And drives back Death.

Bidding farewell to us, Phái has gone on a long long journey
Luckiest among us is his friend, the architect
To whom Phái offered as gifts
The paintings Hồ Xuân Hương's poems inspire him to paint.
"Day sleeping Young Girl" with her frosty breasts
"The Spring Festival Swing" that throws the young couple
up into the air

Here is "the Fan" that engenders thousands of violent storms

And here is "The clear water well" reflecting obviously the

thankless of life...

Unceasingly tossing about is our old architect.

Do the numerous castles he had designed

Contain enough strength to blow up the Sense of Beauty

As have done Hồ Xuân Hương's "Natural Nude Figures" in

her poems?

That have lastingly mirrored In Bùi Xuân Phái's paintings.

Death has withdrawn and shall withdraw forever While facing Eternal Art.

Sometime prior to "Kỷ Tỵ" Spring, 1989

Trần Lê Văn

Translated by Vũ Anh Tuấn

Bức tranh mèo

Tưởng nhớ anh Bùi Xuân Phái

Anh Phái cho tôi con mèo

trong tranh

Con mèo mắt xanh

như mắt xanh anh Phái

(Không biết anh từ biển bờ nào lại

Mà mắt anh biếc xanh)

Bức tranh mèo nhỏ xinh

Bỏ trong phong bì vừa vặn

Bên hồ Gươm chiều xuân chưa muốn lặn

Tôi bước vẩn vơ như một gã si tình

Trong tay cầm chắc phong bì tranh

Chỉ sợ từ trong tranh mèo chạy ra

biến mất.

Vẫn còn đây - Vẫn còn đây thật!

Tôi luôn luôn rút tranh, sung sướng

ngắm nhìn

Hẳn có người, dù la, dù quen

Tưởng tôi đọc ham mê tình thư một

bức

Mèo khoác áo mây trời

điểm son, điểm mưc

Vằn dọc, vằn ngang tia chớp đêm hè,

Dáng trầm mặc mà ngây thơ

đang tự hỏi, tự nghe

Lẽ tồn tai của mình

trên trái đất.

Gắng trụ lại ba chân cho chắc

Một chân giơ lên

nắm bắt cái vô hình

Ôi! Cái chân mèo thành cánh tay vẽ Tranh Cho chiều xuân hồ Gươm với tôi say đắm.

Trần Lê Văn

The "Cat" painting

Recollecting Bùi Xuân Phái

Phái gives me a cat A cat with blue eyes

that resemble Phái's blue eyes (I wonder from what distant shores did Phái come to have such blue eyes)

The tiny "Cat" painting
Inside a similarly tiny envelop
On the Lake of the Restored Sword, the Spring evening
sun still regrets to set

I wander around just like a young man in love
Holding safely in my hand the envelop
Being afraid that the cat might jump out
from the painting and disappear

It's still here - Indeed it's still here!
I continuously draw out the painting to look
at it pleasingly

Some friends, or some strangers
Probably think I'm reading a love letter
The cat's fur shows a skyblue color

speckled with ochre and black dots
With lengthwise and horizontal stripes, like lightnings
in a summer night

Its meditative while innocent attitude

seems to show it asking ítelf, and listening to itself
About the reason for its existence on this earth.
It strives to gather firmly its three paws
And raises its fourth paw up, seeming to catch Invisibility
Alas! The cat's paw turns into the painting hand
And casts an infatuation on myself and on the Spring
evening on the Lake of the Restored Sword.

Trần Lê Văn _ Translated by Vũ Anh Tuấn